

Sygn. akt: III C 266/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ilona Sobecka
Protokolant:	sekr.sąd. Marika Banuch

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko R. Ś.

o zapłatę

- zasądza od pozwanej R. Ś. na rzecz powoda (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 7 514,80 zł (siedem tysięcy pięćset czternaście złotych osiemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP liczonymi od kwoty 4378,88 zł (cztery tysiące trzysta siedemdziesiąt osiem złotych osiemdziesiąt osiem groszy) od dnia 27 maja 2012r. do dnia zapłaty,
- zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 94 zł (dziewięćdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów procesu.

Sygn.akt III C 266/14

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2012 roku powód (...) Bank (...) Spółka Akcyjna we W. zażądał zasądzenia od pozwanej R. Ś. na swoją rzecz kwoty 7 514,80 złotych z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od kwoty 4.387,88 złotych od dnia 27 maja 2012 roku do dnia zapłaty oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że strony zawarły umowę limitu kredytowego. Wskazał, że pozwana nie uregulowała swojego zobowiązania w wysokości wskazanej w pozwie. Podał, że na dochodzoną należność składają się: 4 378,88 złotych tytułem należności głównej, 2 488,26 złotych tytułem odsetek od dnia 27 marca 2009 roku do dnia 26 maja 2012r. oraz 647,66 zł tytułem opłat i prowizji.

Nakazem zapłaty z dnia 31 sierpnia 2012 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda kwotę 7.514,80 złotych z odsetkami oraz kosztami procesu.

Pozwana podniosła zarzut przedawnienia roszczenia.

Wyrokiem z dnia 8 lipca 2013r. Sąd Rejonowy Szczecin- Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił powództwo, wskazując, iż powód nie wykazał wysokości przedawnionego roszczenia.

Sąd Okręgowy w Szczecinie uchylił powyższy wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania wskazując, aby Sąd ponownie rozpoznający sprawę badając zasadność zarzutu przedawnienia uwzględnił zawarcie przez strony dwóch umów tj. umowy kredytowej i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 marca 2009r. poprzednik powoda (...) Bank Spółka Akcyjna we W. zawarł z pozwaną R. Ś. umowę o przyznanie limitu kredytowego do kwoty 2500 zł. Oprocentowanie nominalne od wykorzystanego limitu kredytowego było zmienne i na dzień zawarcia umowy wynosiło 21% dla transakcji gotówkowych w stosunku rocznym i 21% dla transakcji bezgotówkowych w stosunku rocznym (par.4 ust.1 umowy). Spłata limitu kredytowego następować miała w okresach miesięcznych poprzez dokonanie przez pozwaną wpłat, których wysokość oraz termin miały być określone w wyciągu generowanym każdego 17 dnia miesiąca i wysyłanym na adres korespondencyjny pozwanej. Za dzień spłaty uznawany był 24 dzień od daty generowania wyciągu. Wskazana na wyciągu wymagana spłata minimalna to suma wszystkich rat wynikających z poszczególnych opcji spłat oraz miesięczna spłata w opcji podstawowej (par.5 ust.1 umowy). Brak wymaganej spłaty minimalnej w terminie określonym w wyciągu powodował naliczenie odsetek od kapitału przeterminowanego w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (par.5 ust.4 umowy). Jednocześnie strony zawarły umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Furora umożliwiającą korzystanie z limitu kredytowego. Transakcje gotówkowe i bezgotówkowe wykonane przy użyciu karty miały być rozliczane z wykorzystaniem rachunku kredytowego otwartego dla potrzeb rozliczania kredytu (pkt II § 1 ust.1i 2 umowy).

Dowód:

- umowa z dnia 27 marca 2009r. (k.36-38).

Pozwana miała uiścić pierwszą wpłatę minimalną w wysokości 170,80 zł do dnia 11 maja 2009r., kolejną w wysokości 120,14 zł do dnia 10 czerwca 2009r., następną w wysokości 357,40 zł do 13 lipca 2009r., kolejną w kwocie 343,78 zł do 10 sierpnia 2009r. Wpłaty te zostały uiszczone w terminie.

Dowód:

- wyciągi z rachunku k.126-131

Pozwana zaprzestała regularnego spłacania rat i dług pozwanej wyniósł 7 514,80 złotych, na który złożyły się: należność główna w kwocie 4 378,88 złotych, odsetki za okres od dnia 27 marca 2009 roku do dnia 26 maja 2012 roku w wysokości 2 488,26 złotych oraz opłaty i prowizje w wysokości 587,66 złotych.

Bezsporne

Sąd zważył co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

W niniejszej sprawie powódka przedłożyła umowę z dnia 27 marca 2009r., z której wynikało, iż poprzednik powoda zawarł z pozwaną umowę o przyznanie limitu kredytowego oraz umowę o wydanie i korzystanie z karty kredytowej Furora umożliwiającą korzystanie z przyznanego limitu kredytowego. Z uwagi na to, iż pozwana nie spłacała rat minimalnych na poczet spłaty wykorzystanego kredytu doszło do powstania zadłużenia pozwanej wobec powoda, którego wysokość nie była kwestionowana przez pozwaną. Pozwana natomiast podnosiła zarzut przedawnienia roszczenia.

W tym zakresie konieczne było ustalenie, jaki charakter miało zobowiązanie wiążące strony, będące podstawą żądania, gdyż miało to wpływ na termin przedawnienia, w szczególności rozstrzygnąć należało, czy podstawą tych roszczeń jest udzielenie kredytu odnawialnego, czy też wydanie karty kredytowej. Jak bowiem wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 2 października 2008r. (II CSK 212/2008) roszczenia wynikające z przyznania kredytu odnawialnego

przedawniają się z upływem trzech lat (art.118 kc), natomiast zgodnie z art.6 ustawy z dnia 12 września 2002r. o elektronicznych instrumentach płatniczych (Dz.U. z 2012r., poz.1232) roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem lat dwóch. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie w podstawą roszczeń powoda jest umowa kredytu odnawialnego, albowiem wydanie i korzystanie z karty kredytowej Furora miało charakter pomocniczy i nie warunkowało korzystania ze środków przyznanych kredytem, albowiem jak wynikało z umowy pozwana miała również możliwość korzystania z niniejszego kredytu również w formie wypłat gotówkowych, a zatem w sprawie miał zastosowanie 3 letni termin przedawnienia. Mając więc na uwadze, iż pozew został wniesiony w dniu 30 lipca 2012r. przedawnieniu uległy wpłaty, których termin wymagalności nastąpił przed 30 lipca 2009r., a zatem były to trzy pierwsze wpłaty płatne do 11 maja 2009r., 10 czerwca 2009r. i 13 lipca 2009r. Jak jednak wynikało z przedłożonego przez powoda wyciągu z rachunku wpłaty te zostały uiszczone przez pozwaną w wymaganym terminie, a zatem nie złożyły się one na kwotę dochodzoną przez powoda w niniejszym postępowaniu, gdyż termin kolejnych wpłat przypadał na okres po 30 lipca 2009r., wobec czego należności te nie uległy przedawnieniu, albowiem wniesienie pozwu w dniu 30 lipca 2012r. przerwało bieg przedawnienia zgodnie z art.123§1 pkt 1 kc.

W tej sytuacji uwzględniono w całości żądanie powoda, w tym również w zakresie odsetek umownych za okres opóźnienia w spełnieniu świadczenia w wysokości wskazanej w par.5 ust.4 tj. czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art.98§1i 2 kpc zasądzając na rzecz powoda kwotę 94 zł tytułem opłaty od pozwu.